

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Debreceni Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Debrecenben 2010. június 9. napján tartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

v é g z é s t:

A több emberen elkövetett emberölés bűntettének kísérlete és más bűncselekmény miatt vádlott és társai ellen indított büntetőügyben a Hajdú-Bihar Megyei Bíróság 2009. december 8. napján kihirdetett 19.Fk.585/2007/48. számú ítéletét helybenhagyja.

A másodfokú eljárásban a kirendelt védők díjazásával kapcsolatosan felmerült bűnügyi költségből 3750(háromezer-hétszázötven),-forint I. rendű vádlottat, 3000 (háromezer) forint fk. II. rendű vádlottat, 5625 (Ötezer-hatszázhuszonöt)forint III. rendű vádlottat terhel.

Indokolás:

A megyei bíróság a rendelkező részben írt ítéletével I. rendű vádlottat több emberen elkövetett emberölés bűntettének kísérlete és társtettesként elkövetett garázdaság bűntette miatt 3 év fegyházra és 4 év közügyektől eltiltásra ítélte, fk. II. rendű vádlottat társtettesként elkövetett garázdaság bűntette miatt 2 évre próbára bocsátotta. III. rendű vádlottat társtettesként elkövetett garázdaság bűntette miatt 37 500 forint pénzbüntetésre ítélte.

Kimondta, hogy a II. rendű vádlott a próbára bocsátás tartama alatt pártfogó felügyelet alatt áll.

Az I. rendű vádlott vonatkozásában a kiszabott szabadságvesztés tartamába beszámítani rendelte az általa előzetes fogvatartásban töltött időt.

A III. rendű vádlott esetében rendelkezett a pénzbüntetés meg nem fizetése esetére annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról.

Rendelkezett az eljárás során lefoglalt dolgokról, valamint a felmerült bűnügyi költség viseléséről.

Az ítélet ellen I. rendű vádlott és védője elsődlegesen felmentés, másodlagosan enyhítés végett fellebbeztek. II. rendű vádlott, III. rendű vádlott és védőik felmentés végett éltek jogorvoslattal.

Az ügyész a határozatot tudomásul vette.

A Debreceni Fellebbviteli Főügyészség Bf.302/2005/11-I. számú átiratában annak helybenhagyását indítványozta.

A nyilvános ülésen a vádlottak és védőik fellebbezésüket fenntartották.

A bejelentett fellebbezések folytán a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét és az azt megelőző eljárást a Be. 348. § (1) bekezdése alapján teljes egészében felülbírált.

Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást a perrendi szabályok megtartásával folytatta le. Szem előtt tartotta a Debreceni Ítéltábla Bf. II. 476/2007/5. számú hatályon kívül helyező végzésében írtakat. Az ügy ténybeli és jogi megítéléséhez szükséges bizonyítékokat beszerezte, azokat egyenként és egymással összevetve, megfelelő alapossággal, a logika szabályai szerint értékelte. Számot adott arról, hogy milyen okok folytán, mely bizonyítékokra alapította a tényeket, s melyeket vetett el a tényállás megállapítása során.

Kellő indokát adta, hogy az I. és II. rendű vádlottak tagadó, valamint a III. rendű vádlott eredeti nyilatkozatát visszavonó vallomásával szemben miért a III. rendű vádlottnak a nyomozás során tett, önmagára és vádlott társaira nézve is terhelő, feltáró jellegű vallomását és szembesítések során tett nyilatkozatait fogadta el, és tette a tényállás alapjául. A III. rendű vádlott nyomozati vallomását támasztotta alá a kihallgatott tanúk, különösen sértettek vallomásai, a hazugságvizsgálat eredménye, és az orvos szakértők által előterjesztett szakvélemények adatai.

A megalapozott tényállás a Be. 351. §-a (1) bekezdése szerint a másodfokú eljárásban irányadó. Az mindössze - nyilvánvalóan elírás miatt - a 9. oldal 8. bekezdésének első mondatában annyiban pontosítandó, hogy az I. r. vádlott sértettet „egy ízben közepes erővel” használt szúrta”.

A tényállás alapján okszerű a vádlottak bűnösségére vont következtetés. Az ítélet bizonyítékok értékelésén keresztül történő támadása, a felmentésre irányuló fellebbezések nem vezethetnek eredményre.

Helyesen minősítette az elsőfokú bíróság a vádlottak cselekményeit. Osztja az ítéltábla a megyei bíróság álláspontját, mely szerint az elkövetéshez használt eszköz, a célba vett testtájakok, az alkalmazott erőbehatás, a keletkezett sérülések, továbbá a cselekmények

közben, illetve közvetlen utána a terhelt részéről elhangzott ölésre utaló kijelentések alapján az I. rendű vádlottnak a sértettek ellen elkövetett cselekménye több emberen elkövetett emberölés büntette kísérletének minősítendő. Mivel sértettnek a három vádlott által együttesen történt bántalmazása az I. rendű vádlott emberölésre irányuló cselekményétől térben és időben is elkülönült, helytálló a vádlottak ezen cselekményének társtettesként, csoportosan elkövetett garázdaság büntettekénti minősítése.

Helyesen tárta fel az elsőfokú bíróság a súlyosító és enyhítő körülményeket.

A kiszabott büntetések törvényesek, igazodnak a cselekmények konkrét tárgyi súlyához, valamint a vádlottak személyében rejlő társadalomra veszélyességhez, és szükségesek, egyben elegendőek a büntetési célok eléréséhez. Tekintettel az élet elleni bűncselekmény kísérleti szakban maradására, és a cselekmény elkövetése óta eltelt igen hosszú időre, az elsőbíróság az I. rendű vádlottal szemben helyesen alkalmazta a Btk. 87. § (2) és (3) bekezdésének megfelelő enyhítő rendelkezést.

Az elkövetéskor hatályban volt Btk. 166. § (2) bekezdésének f) pontja szerint minősülő, több emberen elkövetett emberölés büntettének büntetési tétele tíz évtől tizenöt évig terjedő, vagy életfogytig tartó szabadságvesztés volt. Az elsőfokú ítélet meghozatalakor ugyanaz a cselekmény már tíz évtől húsz évig terjedő, vagy életfogytig tartó szabadságvesztéssel volt büntetendő. Így pusztán ezt tekintve az I.r. vádlottra nézve az elkövetéskori törvény lenne kedvezőbb. Mivel azonban ez a törvény még tartalmazta a 83. § (2) bekezdésében foglalt szabályt, mely szerint határozott ideig tartó szabadságvesztés kiszabásakor a büntetési tétel középértéke irányadó, valamint az elbíráláskori törvény 87. §-a lényegesen nagyobb mértékű enyhítést tesz lehetővé, összhatását tekintve valóban ez utóbbi kedvezőbb az I. r. vádlott vonatkozásában. Így a megyei bíróság helyesen alkalmazta a Btk. 2. § - t.

Ugyancsak megfelelő a III. rendű vádlott esetében kiszabott pénzbüntetés és a II. rendű vádlott próbára bocsátása.

A határozatnak a lefoglalások megszüntetésére és a lefoglalt dolgok kiadására, illetve megsemmisítésére vonatkozó rendelkezései is törvényesek.

Szintén helytálló az eljárás során felmerült bűnügyi költség részben a vádlottakra, részben az államra terhelése.

Mindezek alapján az ítéletábra a megyei bíróság ítéletét a Be. 371. § (1) bekezdése alapján - helyes indokainál is fogva - helybenhagyta.

A másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költséget a Be. 381. § (1) bekezdése alapján állapította meg.

Debrecen, 2010. június 9.

Dr. Kardos Sándor sk.

Dr. Gömöri Olivér sk.

Dr. Háger Tamás sk.

a tanács elnöke

a tanács tagja, előadó bíró

a tanács tagja

Záradék:

A Hajdú-Bihar Megyei Bíróság 19.Fk.585/2007/48. számú ítélete a másodfokú végzés folytán valamennyi vádlott vonatkozásában a mai napon jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált.

Debrecen, 2010. június 9.

Dr. Kardos Sándor sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül
tisztviselő